

Cizí ovoce vždy chutná nejlíp

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 18 Duben 2011 22:30

(reportáž ze křtu desky Luboše Pospíšila Chutnáš po cizím ovoci) Setkání dvou generací nebývá pokaždé šťastné, ale povede-li se, stojí za to. Tak tomu bylo před pěti lety, kdy se dali dohromady

Luboš

Pospíšil

a **Bo**

houš Zatloukal

na straně jedné a

Ondřej Fencel

na straně druhé. Do té doby o třicet let mladší Ondřej Fencel v podstatě tvorbu Luboše Pospíšila a Bohouše Zatloukala neznal. Po diplomatických jednáních na „nejvyšší úrovni“ se znovu narodila kapela

5P

. Krom klávesisty, kytaristy a zpěváka Ondřeje Fencela novou pětku dotvořili ještě hráčka na bicí a výborná zpěvačka

Pája Táboříková

a baskytarista a vokalista

Martin Štec

Výsledkem je série koncertů, velká oslava loňských šedesátin Luboše Pospíšila a samozřejmě deska. Dne 13. dubna 2011 se v Malostranské besedě konal křest nové desky s názvem **Chutnáš po cizím ovoci**

. Z hlediště zmizely stoly a židle a kolem půl deváté byl parket zaplněn diváky. Potěšitelné je, že v hledišti nestáli jen příslušníci mojí, a tedy Pospíšilovy, pamětnické generace, ale i diváci podstatně mladší. Příjemné bylo, že za mými zády stáli Pavel Šrut, loňský sedmdesátník a dvorní Pospíšilův textař a trošku starší Petr Skoumal. O kousek dále postával Pepa Lábus, písničkář, textař a moderátor, jehož texty byly rovněž na novou desku přizvány.

Dramaturgie večer byla „střídavá“. Samozřejmě nemohly chybět skladby, na které se pokaždé čeká, ať zní v komorním provedení Pospíšila a Zatloukala, nebo se zvukem celé kapely. Večer zahájila *Balada o několika papírovejch čertech* a pak zněly další starší písně, které lemovaly písně z nové desky. Na desce je jedenáct skladeb s hudbou Luboše Pospíšila a Bohouše Zatloukala, buď složenou každým samostatně, nebo oběma společně. Textařsky se krom zmíněného Pavla Šruta a Pepy Lábusa na desce podílí i kapelník Ondra Fencel a jako překvapení Jan Sahara Hedl. Sahara prošel rovněž kapelou 5P a pamětníci vědí, že účinkoval v kapele Precedens Martina Němce před slavným příchodem Báry Basikové. Saharovy texty (na desce jsou dva) nebyly složeny pro desku, ale odpočívaly někde v záloze. Je dobře, že na desce znějí. Jak píseň

Nenápadně teď, tak Stále

Cizí ovoce vždy chutná nejlíp

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 18 Duben 2011 22:30

---

jsme to my

, svědčí o tom, že Sahara je vynikající rockový textař. Perfektně znějící kapela - je obdivuhodné kolik energie má postavou malá Pája Táboráková - rockově přitvrdila a sympatické je, že vokály zpívají všichni. Trochu něhy a o to více poezie k melodiím Bohouše Zatloukala přidal Pepa Lábus, zejména v závěrečné skladbě

Tak vznikla zem

...no, řekněte:

„Ty přikryješ se řekou, já bleděmodrým plamenem, slova se spojí s větou, tak kdysi vznikla zem.“

Každý křest má svého kmotra. Ten večer jím byl **Honza Haubert**, frontman kapely Visací zámek. Po křtu a obligátním hození polité desky do publika jsem slyšel punkovou premiéru Luboše Pospíšila, když si v černých brýlích zazpíval s Honzou Haubertem hymnu *Známka punku*

. Po přestávce si Pája Táboříková za bouřlivého aplausu nádherně vystříhla

Mercedes Benz

od Janis Joplin a poté starší střídalo nové, byť skladba

Šlapala k ránu chodník

(Pospíšil - Šrut) byla v jiném aranžmá nahraná již v roce 1984. V těch starších písních si každý našel tu svou oblíbenou -

Píši vám

,
Karino

,
Dvě tváře: Jekyll a Hyde

a další. Vše má svůj konec a tak celý večer se usmívající a zářící Luboš Pospíšil s kapelou přidali ještě

Marylin, goodbye

a

Pojďte s námi do bludiště

. Pokračoval krásný večer, v němž se neusíná, našťastí radostí. Nezbyvá, než si tuto povedenou desku koupit a poslechnout či, ještě lépe, jít na některý z četných koncertů.